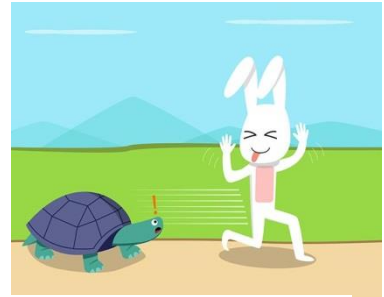

กระต่ายกับเต่า

ณ ป่าใหญ่แห่งหนึ่ง มีกระต่ายตัวหนึ่งมั่นใจในความเร็วของฝีเท้าตัวเองมาก และมักพูดโม้โอ้อวดว่าไม่มีใครเทียบเทียมได้ จนวันหนึ่ง เจ้ากระต่ายได้พบกับเต่าที่กำลังเดินตัวมเตี้ยมผ่านมา เมื่อเห็นดังนั้น เจ้ากระต่ายก็หัวเราะเยาะและพูดล้อเลียนว่า "นี่เจ้าเต่า มัวแต่เดินอืดอาดอย่าง

นี่ แล้วเมื่อไรจะถึงบ้านกันละเนี่ย ต่อให้เจ้าเดินนำหน้าไปก่อนครึ่งวัน ข้ายังตามเจ้าทันเลย"

เจ้าเต่าได้ยินดังนั้น ก็เกิดอาการไม่พอใจ เลยพูดตอบกลับไปว่า "ถึงข้าจะเดินช้า แต่ข้าก็กลับถึงบ้านทุกวัน ถ้าอย่างงั้นเรามาลองวิ่งแข่งกันมัยล่ะ แล้วข้าจะเอาชนะเจ้าให้ดู"

กระต่ายเห็นว่าเจ้าเต่าทำแข่งอย่างนั้น ก็ตอบตกลงพร้อมกับพูดไปอย่างช้า ๆ ว่า "ฮ่า ฮ่า ฮ่า โถ... เจ้าเต่า เชื่องช้าอย่างเจ้าน่ะหรือ จะมาชนะกระต่ายที่รวดเร็วอย่างข้าได้ ไม่มีทางหรอก"

เมื่อถึงวันแข่งขัน เจ้ากระต่ายได้วิ่งออกจากจุดเริ่มต้นไปด้วยความเร็วเต็มฝีเท้า แข่งหน้าเจ้าเต่าไปไกล และเมื่อหันหลังกลับไปดูก็ไม่เห็นแม้แต่เงาของเจ้าเต่า เลยคิดว่าคงอีกนานกว่าเจ้าเต่าจะเดินมาถึง จึงนึกในใจว่า "เงินข้าของใจเอาแรงสักหน่อยดีกว่า ยังไงก็ชนะอยู่แล้ว" แล้วไม่นานเจ้ากระต่ายก็เผลอหลับไป

ส่วนเจ้าเต่า ก็ยังคงเดินตัวมเตี้ยม ๆ อย่างไม่เหน็ดเหนื่อยย่อท้อ เดินมาเรื่อย ๆ จนเกือบจะถึงเส้นชัย ทางด้านกระต่ายที่นอนอยู่แถวนั้นก็สะดุ้งตื่นขึ้น เห็นรอยเท้าเต่าที่พื้นก็รีบวิ่งตามไป แต่ก็ไม่ทันเสียแล้ว เพราะเมื่อเจ้ากระต่ายวิ่งมาถึงเส้นชัยก็พบว่าเจ้าเต่าที่ตนเคยสบประมาทไว้นั้น ได้เดินเข้าเส้นชัย เป็นผู้ชนะในการแข่งขันครั้งนี้

เชื่อเร็วแรงเร็วทั้ง	เขาวนซ์ชาญ เขียวแฮ
แมนประมาทมละการ	ก็ล้ำ
โฉดช้าอุตสำหัญ	ท่อนหยุด ยิ่งเฮย
ตั้งเต่ากระต่ายทำ	แข่งช้าชนะเร็ว